

داشته است

تا آنکه خداوند بگانه مصلح بزرگ حضرت ایة الله آقای (حاجی شیخ عبدالکریم حائری) مد ظله را برانگیخت وی را از عراق عرب بطرف ایران رهسپار نمود و در شهر عراق رحل اقام افکند اهالی آن سر زمین به شایستگی وی برای ریاست روحانی بی برده و بر عزم متین و علم بیگران و دین بی آلایش و عقل کامل و اخلاق ستوده و دیگر خصلت های نیکش آگاهی یافتد و دانستند که او بیکانه شخصی است که دارای لیاقت و کفاایت ریاست دینی و مرجعت تعلیم و اداره

مجمع علمی شیعی میباشد

در همان اوان سالی تئک و قحط پیش آمد نمود (۱۳۳۶) که همه از وضعیت آنسال با خبر ند حضرت ایشان با جدیتی تمام جمع اعانت برای تئک دستان عموماً و برای علماء و محققین خصوصاً قیام نموده ویشتر هم خود را صرف نگاهداری از اینان فرموده بطوری که گذشته از اینکه از آنها تلقاتی پدید نیامد در آسایش و رفاهیت زندگی کردن

قیام با این امر پیش بینی و حسن نظر مردم را درباره وی تأیید نمود تا آنکه عده از محققین آن شهر و اطراف تحت سرپرستی و تعليیاتش گرد آمدند و در اولین دفعه مؤسسه علمی کوچکی تشکیل گردید و روز بروز بر احساسات مردم و کمک های مادی و معنوی نسبت با این مؤسسه زیادتر میشد و ایشان نیز از هیچ گونه نوازش و سرپرستی و عواطف و تشویقات درباره آنان درین نمیداشتند و هر گونه وسائل آسایش و خورسندی آنها را فراهم مینمودند در نتیجه روح جدیدی در کالبد آنان تولید گردید و با کمال قوا خود را متوجه تحصیل نمودند

دیری نگذشت خبر این مؤسسه در اطراف پراکنده گشت و جذبه‌ی دانشمندان را از هر طرف بسوی خود کشید. وعده از از افضل نامی این سرزمین نیز بدانجا شتافتند و همواره بر توسعه و انتشار آن می‌افزودوا این دوره حیات این جامعه علمی راه تکامل خود را می‌سیمود

تا آنکه در نزدیکی بهار در سال (۱۳۴۰) قمری بر حسب درخواست جمعی از اهالی قم حضرت آیة‌الله باعده از افضل بطرف قم حرکت نمودند و باهمه جلو گیری‌ها از اهالی عراق (زیرا بیم آن داشتن که شاید این مسافت موقعی دائمی گرد دواز محضر مقدسش محروم گردد) - در روز دوم نوروز با استقبال کامل و اهمیت فوق العاده که بیش از آن متصور نیست وارد قم شده و بر حضرت حجۃ‌الاسلام آقای شیخ مهدی قمی وارد و ایشان نیز از هر گونه پذیرائی که لائق وی بود خودداری نکرند

چنانچه اکنون معمول است در همان موقع نیز در موقع نوروز عده بیشتر از عموم طبقات ایران از علما واعیان و تجار و سایر اصناف از بسیاری از شهرهای ایران بقم می‌آمدند در آن هنگام که مصادف با ورود حضرت آیة‌الله گردید فرصت را لذت نداده همواره بالاگاهی قم درخواست اقامت قم را از ایشان مینمودند. بالنتیجه پس از درخواست‌های زیاد و امتناع ایشان از توقف بقم بواسطه مانعیت اهالی عراق بمساعدت قرآن مجید (واتوئی با همکم‌اجمعین) توقف بقم را اختیار نمودند و آنها هم مخارج تقلیل مصلین را از عراق بقم عهده دار شدند پس حوزه علمیه از عراق بقم منتقل گردید

این انتقال در روحانیت ایران انقلاب جدیدی را پدید آورد و در مرکز ولایات انتشار فوق العاده پیدا کرد و در مدت کمی جمعی

کثیر از سایر نقاط ایران بطرف قم رهسپار شدند و روز بروز بر جمعیت وی افزوده میگردید. در این مدت بواسطه موقعیت و اهمیت حوزه قم قضایا و پیش آمد هائی رخ نمود که اکنون از شرح آن صرف نظر مینماییم - چند سالی پیش نگذشت که عده از افضل دروس خود را تکمیل نموده وبشهرهای خود مراجعت نمودند و در آن شهرها مثل همدان و کاشان و عراق و جاهای دیگر شعبه هائی برای حوزه مرکزی تأسیس گردید و همچنین از سایر نقاط و ممالک اسلامی ارجاعاتی بقم گردید و خود مجمع علمی شیعی در تمام عالم اسلامی گشت و نیز امیدواریم که یک مؤسسه تبلیغی برای نشر حقایق دینی در اطراف و ممالک دیگر با این جامعه دینی ضمیمه گردد تا بیشتر از این ممالک مختلفه از این کانون علمی بهره مند گردد .

شرح وتاریخ زندگانی حضرت آیة الله

مولده اش در حوالی یزد سال (۱۲۷۶) و از آنجا برای تحصیل به یزد آمده پس از خواندن سطوح بطرف کربلا مسافت فرمودند و بمرحوم علامه اردکانی وارد وایشان را بسامرا خدمت علامه اکبر میرزا حسن شیرازی فرستادند و نزد آن مرحوم و مرحوم آفاسید محمد اصفهانی تحصیل فرمودند پس از فوت مرحوم میرزا سال ۱۳۱۳ بنجف حرکت فرموده و چندیهم در آنجا اشتغال تحصیل داشته اند و فضله آنجا به بلندی مقام علمی ایشان پی بر دند از آن پس با ایران آمده و هشت سال در عراق توقف نمودند و ثانیاً بعراب عرب رفته و در کربلا قصد اقامت نمودند برای اینکه دوچار حوادث آنوقت (مشروطه و استبداد) نگرددند بر حسب مسلک دینیه خود که مداخله در این گونه کارها ندارند - و از آنجا باز برای زیارت مشهد رضوی با ایران حرکت نموده و پس از زیارت ارض اقدس در عراق توقف نموده و تأسیس حوزه علمیه را فرمودند بقیه دارد